

[Statsministeren.]

sidste Lønningskommission, som omtaler det i sin Betænkning Bind I, S. 24—26, og som i Tjenestemandsløvens § 13 som Stk. 6 fik optaget en Bestemmelse, der muliggør Ansættelse af Tjenestemænd, der ikke har kunnet præstere ren Helbredsattest.

Som sagt, Problemet er vigtigt, og jeg ved, at det i særlig Grad interesserer Invaliderne. Jeg kan herfra give det Tilsagn, at vi fortsat vil være opmærksom paa Spørgsmaalet, og naar det nævnte Udvalgs Arbejde foreligger, vil det høje Ting blive holdt underrettet om dets Resultater.

De øvrige Betragtninger, der har været fremført af de ærede Ordførere, nødvendiggør ikke mange Bemærkninger fra min Side, idet Fagministrene senere vil besvare de konkrete Spørgsmaal; blot maa jeg personlig slutte med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der i den Tale, han holdt i Gaar, ogsaa vendte sig til mig eller mod mig.

Realiteterne — hvis man kan bruge et saa stærkt Ord i Forbindelse med det ærede Medlems Overfald paa den højtærede Udenrigsminister — vil denne selv tage op om et Øjeblik. For mig er der foreløbig kun Grund til at understrege, at jeg maa fastholde min Karakteristik af det ærede Medlems Angreb. Det var uberettiget, fordi Udenrigsministerens Udtalelse til „Social-Demokraten“ var et nødvendigt og fuldt berettiget Korrektiv til ærerige Sigtelser fremsat bl. a. i det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Presse og byggende paa et fortrøligt Dokument, som ikke den højtærede Udenrigsminister, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens højre Haand, Venstremanden, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, havde offentliggjort.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har fra denne Talerstol givet en Forklaring herpaa, som jeg af Hensyn til det ærede Medlem selv ikke foreløbig nøjere skal gaa ind paa. Forklaringen var den, at man har Ret til fra denne Talerstol at læse op de Dokumenter, som det ærede Medlem paastod havde været forelagt i Venstres Rigsdagsgruppe. Jeg anbefaler Historikere at læse den Tale, det ærede Medlem holdt, og tage til Efterretning, hvilke Meddelelser det var, han gennem denne Tale gav det høje Ting.

Det var ansvarsløst, fordi det — paa et Tidspunkt, hvor Landets Udenrigsminister i vigtige, ja afgørende Forhandlinger med Udlandet har Brug for al den Autoritet og Tillid, vi kan forlene ham med — var et simpelt Forsøg paa at fremstille Landets Udenrigsminister som en uværdig.

Om den Paastand, det ærede Medlem i Gaar gentog, at jeg — nu sammen med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og Hr. Christmas Møller — skulde have konspireret eller haft hemmelige Aftaler med den højtærede Udenrigsminister mod den fhv. Statsminister, altsaa det ærede Medlem, skal jeg blot sige en eneste Sætning: det er Usandhed fra Ende til anden.

Det er gaaet det ærede Medlem nøjagtigt, som jeg sagde. Hans Beskyldning mod den højtærede Udenrigsminister blev en Boomerang, der ramte ham selv, haardere end han vist endnu rigtig har forstaaet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har ved sin Adfærd, hverken politisk end lige menneskeligt lagt nogen Alen til sin Vækst — tværtimod.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen). I det store og hele deler jeg de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Starcke i Gaar fremsatte om Palæstinasagen. Jeg er enig med det ærede Medlem, naar han nævnte, at den foreliggende Løsning ikke er ideel, og jeg glæder mig over, at han i sine Bemærkninger fremhævede en Omstændighed, der ogsaa for mig staar som et Hovedpunkt, nemlig den, at Ordningen er tilvejebragt ved Enighed mellem de store Magter, først og fremmest De forenede Stater og Sovjetunionen.

Jeg beklager, at Sagen blev forelagt os saa sent; at det blev nødvendigt at tage en Beslutning hurtigt. Paa den anden Side, naar man i alle Kredse er enig om at ønske Danmarks Deltagelse i internationalt Samarbejde fremmet, saa vil det ikke altid være muligt kun at acceptere Opgaver, der direkte tjener til Fordel for danske Interesser, eller at modtage Hverv, som er bekvemme. Hvis vi ikke helt vil blive betragtet som et Land, der slet ikke har nogen Mening og slet ikke vil deltage i internationalt Arbejde, naar det kan være besværligt, er det nødvendigt, at vi ikke altid undslaar os for at deltage i Bestræbelserne for at løse